

Protokół

posiedzenia komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 4 września 2014 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Radosława Lisieckiego wszczętego 1 kwietnia 2014 r. w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia.

Komisja w składzie:

1. Przewodniczący – prof. Jerzy Błazejowski – Uniwersytet Gdański,
2. Sekretarz – dr hab. Tomasz Zaleski – INTiBS PAN we Wrocławiu,
3. Recenzent – prof. Bronisław Marciniak – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
4. Recenzent – prof. Andrzej Miniewicz – Politechnika Wrocławska,
5. Recenzent – prof. Michał Malinowski – Politechnika Warszawska,
6. Członek komisji – dr hab. Michał Szumski – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
7. Członek komisji – prof. Jan Baran – INTiBS PAN we Wrocławiu

zebrała się 18 listopada 2014 roku o godzinie 10:00 w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu (INTiBS PAN).

W wyniku obrad komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym podjęła jednomyślnie następującą uchwałę:

Uchwała komisji habilitacyjnej w sprawie nadania dr. Radosławowi Lisieckiemu stopnia doktora habilitowanego

Komisja habilitacyjna zapoznała się z opiniami przedstawionymi przez recenzentów stwierdzając, że wszystkie recenzje dorobku naukowego dr. Radosława Lisieckiego podkreślają spełnienie ustawowych* i zwyczajowych wymagań i są pozytywne w zakresie wymagań odnoszących się do:

- „osiągnięcia naukowego uzyskanego po otrzymaniu stopnia doktora”,
- „znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny naukowej”,
- „istotnej aktywności naukowej”,

oraz aktywności habilitanta w zakresie kształcenia (nauczania), współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy.

Komisja wnioskuje do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu o nadanie dr. Radosławowi Lisieckiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia.

* w świetle ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. 2003 nr 65 poz. 595, z późniejszymi zmianami), a także rozporządzeń MNiSW z dnia 22 września 2011r. (Dz. U. 2011 nr 204, poz. 1200) oraz z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. 2011 nr 196 poz. 1165).

Uzasadnienie

Poniżej przytoczone jest podsumowanie wszystkich trzech recenzji, które zostały rozesłane wraz z autoreferatem i pełną dokumentacją członkom komisji habilitacyjnej przed posiedzeniem.

1. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako swoje osiągnięcie naukowe dr Radosław Lisiecki przedstawia 10 prac opublikowanych w latach 2008-2014 w uznanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Prace te stanowią jednotematyczny cykl publikacji objętych wspólnym tytułem: „Określenie wpływu relaksacji wzbudzenia, transferu energii oraz temperatury na własności spektroskopowe kryształów laserowych i materiałów luminescencyjnych domieszkowanych jonami lantanowców”. Jedną z tych publikacji to praca monoautorska, w pozostałych 9-ciu dr Radosław Lisiecki występuje jako pierwszy i korespondujący autor. Wszystkie prace ukazały się w czasopismach ujętych w bazie „Journal Citation Reports”: Optics Letters (2): IF=3,39; Applied Physics B (4): IF=1,78; Journal of Luminescence (3), IF=2,14 oraz Journal of Alloys and Compounds (1): IF=2,39. Ich sumaryczny IF wynosi 22,71. Z dołączonych oświadczeń współautorów prac wynika, iż wkład habilitanta w powstanie wszystkich publikacji był wiodący.

Badane materiały, użyte metody badawcze, uzyskane wyniki, a także merytoryczną ocenę osiągnięcia naukowego recenzenci przedstawili w swoich raportach.

Oceniając dorobek przedstawiony w monotematycznych publikacjach stanowiących cykl habilitacyjny prof. Andrzej Miniewicz wysoko ocenił znaczenie i aktualność tematyki badań: *„Kryształy nieliniowe optycznie i kryształy domieszkowane atomami ziem rzadkich stanowią rdzeń wielu laserów, wzmacniaczy laserowych, parametrycznych generatorów czy urządzeń podwyższających bądź obniżających częstość fali świetlnej nań padającej. W tym względzie tematyka osiągnięcia naukowego habilitanta jest istotna dla nauki i technologii światowej i doskonale wpisuje się w nurt poszukiwań materiałów optycznych o specjalnych właściwościach. Celem nadrzędnym, jaki Habilitant sobie postawił, było określenie, jaki wpływ na właściwości spektroskopowe kryształów laserowych mają: relaksacja wzbudzenia, mechanizm transferu energii oraz towarzyszące tym procesom zjawiska termiczne”*. Recenzent zauważa, iż zadanie to wymaga *„przeprowadzenia wielu eksperymentów od przygotowania składu, domieszkowania, wzrostu kryształów, ich charakteryzacji krystalograficznej i spektroskopowej a w końcu na pomiarach wydajności laserowania dla różnych warunków pompowania optycznego. Z literatury publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitanta wynika, że opanował on doskonale wszystkie wymienione wyżej umiejętności i w sposób kompetentny potrafi materiał luminescencyjny wykonać i scharakteryzować oraz zaproponować model zachodzących procesów fotofizycznych”*. Ponadto *„jedyną całkowicie samodzielną publikacją Habilitanta, która ukazała się w Journal of Luminescence w 2013 r. poświęconą badaniom luminescencji kryształów KGd_2F_7 domieszkowanych terbem i ko-domieszkowanych europem stoi na bardzo dobrym poziomie naukowym świadcząc o dojrzałości naukowej, umiejętności samodzielnej redakcji i kompetencjach Autora”*.

Podsumowując swoją ocenę osiągnięcia naukowego prof. Andrzej Miniewicz stwierdza, iż jest ono *„bardzo wartościowe, tematycznie spójne i wnosi istotny wkład w rozwój dziedziny materiałów laserujących wytwarzanych na bazie jonów ziem rzadkich. Tematyka uprawiana przez Habilitanta plasuje się na pograniczu fotofizyki i chemii i jako taka może być zaliczona do dziedziny nauk chemicznych i dyscypliny chemia”*.

Prof. Michał Malinowski w swojej recenzji stwierdza, iż co prawda prowadzone przez dr. Radosława Lisieckiego badania *„nie są tematyką nową i w obszarze tym dysponujemy bardzo obszerną literaturą. Należy jednak podkreślić, że przedstawione przez Habilitanta prace rozwijają i porządkują opis*

zjawisk związanych ze wzbudzeniem optycznym, konwersją i dystrybucją energii oraz emisją promieniowania niezbędnych do oceny i projektowania optycznych ośrodków wzmacniających, laserowych, scyntylacyjnych, różnego typu luminoforów oraz materiałów wykorzystywanych do konwersji długości fal na przykład na potrzeby fotowoltaiki. Można więc uznać, że podjęta tematyka jest ważna oraz nadal aktualna zarówno ze względu na wysoką rangę prowadzonych prac podstawowych jak i z aplikacyjnego punktu widzenia”.

Po opisie zagadnień, które znalazły się w poszczególnych publikacjach „osiągnięcia habilitacyjnego”, prof. Michał Malinowski podsumowuje, iż stanowią one „spójną tematycznie całość opublikowaną w czasopiśmie o wysokiej randze międzynarodowej i wysokim współczynniku oddziaływania. Załączone oświadczenia współautorów, określające indywidualny wkład każdego z nich, upewniają, że wkład Habilitanta w ich powstanie był wiodący i polegał na przeprowadzeniu pomiarów optycznych, opracowaniu uzyskanych wyników oraz uczestniczeniu w redagowaniu prac. Występuje on jako pierwszy autor we wszystkich wyżej wymienionych publikacjach.”. Recenzent podkreśla także, iż „dr Radosław Lisiecki wykazał umiejętność łączenia badań podstawowych z aplikacyjnymi oraz dysponuje szeroką wiedzą na temat syntezy czynnych optycznie materiałów, ich spektroskopowej charakterystyki i zastosowań”.

Prof. Bronisław Marciniak ocenił, że „ze względu więc na ważność tematyki badawczej, jak i wiodący udział Habilitanta w prowadzonych badaniach, przedstawiony mi do opinii cykl publikacji może być zakwalifikowany jako osiągnięcie naukowe będące podstawą habilitacji”. Ponadto wybór tematyki uznał za „za trafny, aktualny i rozwojowy, a przede wszystkim o dużym znaczeniu poznawczym. Dobór obiektów badawczych podyktowany był oprócz oczywistych walorów poznawczych także znaczeniem aplikacyjnym w technologii laserów krystalicznych”.

Do ważnych osiągnięć uzyskanych przez habilitanta prof. Bronisław Marciniak zaliczył:

1. „Podjęcie atrakcyjnej tematyki badawczej na pograniczu badań podstawowych i aplikacyjnych z zastosowaniem starannie i celowo dobranych układów do badań (krystaliczne materiały laserowe domieszkowane wybranymi kationami lantanowców). Badania te jednoznacznie potwierdzają potrzebę prowadzenia systematycznych i odpowiednio ukierunkowanych badań podstawowych jako fundamentu dla dalszych badań aplikacyjnych”.
2. „Podanie wiarygodnej interpretacji procesów odpowiedzialnych za niekiedy niespodziewane właściwości spektroskopowe badanych układów, np. wysoka wydajność kwantowa wyższego poziomu laserowego erbu w kryształach wanadianu lutetu, czy właściwości kryształów krzemianowych gadolinu domieszkowanych jonami dysprozu”.
3. „Zbadanie i zinterpretowanie wpływu temperatury na właściwości spektroskopowe kryształów wanadianów itru, gadolinu i lutetu domieszkowanych jonami erbu i tulu”.
4. „Zbadanie i wyjaśnienie wydajnej emisji w zakresie widzialnym w materiałach fluorkowych domieszkowanych terbem i europem (uwzględnienie przeniesienia energii terb-europ)”.

Podsumowując recenzję osiągnięcia naukowego habilitanta i jego aktywności naukowej prof. Bronisław Marciniak podkreślił „właściwe, rozsądne i przemyślane podejście do swoich badań. Uwidocznili się to w przedstawionych w autoreferacie, tuż po zakończeniu omawiania prac będących osiągnięciem naukowym, dalszych planów badawczych w tej tematyce”.

2. Ocena aktywności naukowej oraz w zakresie kształcenia, współpracy naukowej i popularyzacji nauki

Aktywność naukowa habilitanta opisana w jego autoreferacie została bardzo pozytywnie oceniona przez recenzentów. Składa się na nią 100 publikacji, z których 89 ukazało się po uzyskaniu stopnia doktora. Pośród nich 73 to prace regularne opublikowane w renomowanych czasopismach z listy filadelfijskiej o wysokiej randze międzynarodowej takich, jak: Progress in Quantum Electronics, Crystal Growth & Design, Applied Physics Letters, Optics Express, Optics Letters, Laser Physics, Optical Materials Express, Journal of Alloys and Compounds.

Miarą oddziaływania wszystkich publikacji habilitanta jest sumaryczny *impact factor* wszystkich prac równy 196.17, całkowita liczba cytowań (bez autocytowań) równa 379 oraz współczynnik Hirscha wynoszący 13. Habilitant był głównym wykonawcą 4 i wykonawcą 10 krajowych projektów badawczych. Brał także udział w 3 projektach zagranicznych, w tym w jednym pełnił rolę kierownika, a w dwóch pozostałych – wykonawcy. Uczestniczył też jako wykonawca w sieci naukowej w ramach projektu POIG. Habilitant był współautorem 51 prezentacji konferencyjnych, z czego 15 przedstawił jako referaty, a resztę – jako plakaty. Habilitant miał też udział w autorstwie 4 patentów (choć autoreferat nie precyzuje w jakim zakresie).

Dr. Radosław Lisiecki przebywał na wielu krótkoterminowych stażach badawczych w DESY-Hasylab w Hamburgu w Niemczech, w Instytucie Fizyki i Optyki Ciała Stałego Węgierskiej Akademii Nauk w Budapeszcie oraz w Instytucie Ceramiki Chińskiej Akademii Nauk w Szanghaju. Nie odbył jednak stażu długoterminowego.

Habilitant prowadzi ożywioną współpracę naukową zarówno krajową, jak i międzynarodową. Recenzował artykuły z dziedziny fizykochemii związków lantanowców, spektroskopii optycznej, optoelektroniki, czy techniki laserowej w wielu prestiżowych czasopismach specjalistycznych takich jak: Journal of Alloys and Compounds, Optical Materials, Journal of Luminescence, Optics Letters, Optics Express, itd. Za działalność recenzencką został nagrodzony przez Royal Society of Chemistry. Otrzymał także nagrodę Dyrektora Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN za wyniki naukowe. Ponadto na Międzynarodowych VIII Targach Techniki Przemysłowej Nauki i Innowacji w Gdańsku w 2012 roku uzyskał Puchar Rektora Politechniki Gdańskiej oraz Złoty Medal Technicon – Innowacje.

Mimo nieakademickiego charakteru jednostki, w której zatrudniony jest habilitant (INTiBS PAN) posiada on doświadczenie dydaktyczne. W ramach współpracy z Wydziałem Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego i Wydziałami Fotoniki i Mikrosystemów oraz Podstawowych Problemów Techniki był promotorem czterech prac magisterskich. Ponadto brał udział w przygotowaniu stanowisk oraz opracowaniu skryptu do ćwiczeń, a następnie prowadził zajęcia w ramach kursu „Optyka atomowa i cząsteczkowa” dla studentów Politechniki Wrocławskiej. Dr Radosław Lisiecki angażował się w popularyzację nauki. Wygłaszał wykłady zarówno w czasie Dolnośląskiego Festiwalu Nauki, jak i organizowanych przez INTiBS PAN Warsztatów Fizykochemii Ciała Stałego „Niskie Łąki”.

Podsumowując aktywność naukową habilitanta prof. Andrzej Miniewicz stwierdził, iż zasługuje ona „na ogólną bardzo wysoką ocenę”. Z kolei dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa jest typowa dla osoby w wieku habilitanta zatrudnionej w jednostce, która prowadzi wyłącznie badania naukowe, a nie zajmuje się działalnością dydaktyczną.

Prof. Michał Malinowski oceniając całokształt dorobku habilitanta uznał, iż jest on „uznanym specjalistą w dziedzinie spektroskopii ośrodków dielektrycznych aktywowanych jonami lantanowców”. Recenzent uważa, „że zarówno oryginalne wyniki badań prowadzonych na wysokim

poziomie naukowym, aktywność grantowa i działalność edukacyjna świadczą o dojrzałości i samodzielności Habilitanta”.

Według prof. Bronisława Marciniaka dr Radosław Lisiecki „jest dużej klasy specjalistą w zakresie spektroskopii i fizykochemii ciała stałego, uznanym w krajowym i międzynarodowym środowisku naukowym, umiejącym efektywnie współpracować z wieloma zespołami badawczymi w kraju i zagranicą. Jest obecnie dojrzałym pracownikiem naukowym, zdolnym do samodzielnego podjęcia i prowadzenia nowoczesnej tematyki badawczej”.

3. Wnioski

We wnioskach końcowych swojej recenzji prof. Andrzej Miniewicz stwierdził, „że wyodrębniony z całości działalności naukowej cykl 10 publikacji stanowiący podstawę habilitacji, całokształt dorobku naukowego i organizacyjnego oraz współpraca z zagranicznymi i krajowymi ośrodkami naukowymi dr Radosława Lisieckiego ocenione zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U nr 196 poz. 1165) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego spełniają wymogi prawne dotyczące nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego wynikające z ustawy z dnia 14 marca 2003 r. O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595, z późniejszymi zmianami Dz. U. z 2005 roku nr 164 pozycja 1365, Dz. U. z 2011 r. nr 84, poz. 455) i wnioskuję o wystąpienie Komisji ds. Habilitacji do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych im. Włodzimierza Trzebiatowskiego Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu o nadanie dr Radosławowi Lisieckiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia”.

Prof. Michał Malinowski biorąc pod uwagę zarówno prace stanowiące „osiągnięcie habilitacyjne”, jak i całość dorobku naukowego i organizacyjnego uznał, że habilitant „spełnia wszystkie wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego przez Ustawę z dnia 14 marca 2003 r. (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także kryterium 4a (autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports) Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym wnioskuję do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN o nadanie dr Radosławowi Lisieckiemu stopnia doktora habilitowanego”.

W podsumowaniu swojej recenzji prof. Bronisław Marciniak napisał, „przedstawiony do recenzji cykl dziesięciu publikacji oraz dorobek naukowy, popularyzatorski, a także współpraca międzynarodowa dr. Radosława Lisieckiego upoważnia mnie do przedstawienia końcowej opinii iż Habilitant spełnia całkowicie wymagania dotyczące nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego wynikające z ustawy z dnia 14 marca 2003 „O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki” (Dz. U. nr 65 poz. 595, z późniejszymi zmianami Dz. U. z 2005 roku nr 164 pozycja 1365, Dz. U z 2011r. nr 84, poz.455). Dlatego wnoszę o dopuszczenie Pana dr. Radosława Lisieckiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego”.

Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej w ustnie wypowiedzianych opiniach wysoko ocenili osiągnięcia naukowe habilitanta oraz jego aktywność w zakresie dydaktyki, współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy.

Prof. Jan Baran w swojej opinii stwierdził, że „zarówno prace stanowiące osiągnięcie habilitacyjne, jak i całkowity dorobek naukowy i organizacyjny dra Radosława Lisieckiego spełniają wszystkie wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego przez ustawę z dnia 14 marca 2003 r. (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także kryterium 4a rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r”. W związku z tym prof. Jan Baran zawnioskował „do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. W. Trzebiatowskiego we Wrocławiu o nadanie panu dr. Radosławowi Lisieckiemu stopnia doktora habilitowanego”.

Dr hab. Michał Szumski stwierdził w swojej opinii, iż „dorobek naukowy dr. Lisieckiego po doktoracie wzrósł znacząco i przedstawia się imponująco zarówno pod względem ilościowym (89 prac, w tym 73 opublikowane w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, a 16 to materiały konferencyjne), jak i jakościowym (IF czasopism wynosi od 0.53 do 9.77, w sumie po doktoracie IF = 172.80). Indeks Hirscha równy jest 14 (we wrześniu 2014 r.). Habilitant jest ponadto autorem bądź współautorem czterech wynalazków (w dokumentacji brak jest informacji o autorstwie tych wynalazków). Jako osiągnięcie naukowe, zgodne z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm.), dr Radosław Lisiecki wskazał cykl 10 spójnych tematycznie publikacji stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego. Sumaryczny IF tych prac wynosi 22.71, a cytowane były one 46 razy (według dostarczonej dokumentacji). Należy zaznaczyć, że większość z nich opublikowana została w ciągu ostatnich pięciu lat a obecnie liczba cytacji wynosi już 55. Świadczy to o dobrym odbiorze badań Habilitanta wśród specjalistów w tej dziedzinie. Istotą prezentowanych prac były badania wpływu relaksacji wzbudzenia, transferu energii oraz temperatury na właściwości spektroskopowe kryształów laserowych i materiałów luminescencyjnych domieszkowanych jonami lantanowców. Badania prowadzone przez dr. Lisieckiego związane są z poszukiwaniami i badaniami własności nowych materiałów laserowych i luminescencyjnych, co może mieć duże znaczenie praktyczne. Widoczna jest duża aktywność Kandydata w prezentowaniu wyników swoich badań na licznych konferencjach naukowych w kraju i za granicą. Dr Lisiecki jest współautorem 35 prezentacji posterowych i 16 komunikatów ustnych (brak jest, niestety, informacji o tym, które z nich Habilitant wygłosił osobiście) przedstawionych w latach 2007-2013”. W podsumowaniu dr hab. Michał Szumski uznał, iż „w świetle ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, w przypadku Pana dr. Radosława Lisieckiego spełnione zostały formalne wymogi stawiane kandydatom podczas ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego”.

Dr hab. Tomasz Zaleski stwierdził, iż „dr Radosław Lisiecki jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu. Ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego na podstawie wydzielonego ze swego dorobku naukowego osiągnięcia zatytułowanego „Określenie wpływu relaksacji wzbudzenia, transferu energii oraz temperatury na właściwości spektroskopowe kryształów laserowych i materiałów luminescencyjnych domieszkowanych jonami lantanowców” zebranego w 10 pracach opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora. 9 z tych prac jest wieloautorskich, a jedna – samodzielna. Oświadczenia współautorów nie pozostawiają jednak wątpliwości, co do wiodącej roli Habilitanta w powstaniu prac. Opierając się zarówno na tym, że prace te zostały opublikowane w renomowanych czasopiśmie o wysokim współczynniku IF (sumaryczna wartość to 22,71) oraz na wysokich ocenach recenzentów w niniejszym postępowaniu habilitacyjnym można spokojnie uznać, iż wyczerpują wymagania „osiągnięcia naukowego” postawione przez ustawę o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Ustawie) oraz odpowiednie rozporządzenia MNiSW. Pozostały dorobek naukowy Habilitanta jest bardzo obszerny. W sumie dr Radosław Lisiecki opublikował 100 prac. 73 z nich to prace regularne opublikowane w

renomowanych czasopismach z listy filadelfijskiej o wysokiej randze międzynarodowej. Zarówno ich sumaryczny impact factor równy 196.17, całkowita liczba cytowań (bez autocytowań) równa 379 oraz współczynnik Hirscha wynoszący 13 są wartościami wysokimi dla osoby w wieku Habilitanta. Ponadto szczególnie liczba cytowań od czasu złożenia wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego istotnie wzrosła (586 bez autocytowań). Dr Radosław Lisiecki posiada duże doświadczenie w uczestniczeniu w krajowych i międzynarodowych projektach naukowych, także w roli kierownika. Prowadzi szeroką współpracę krajową i zagraniczną, odbywał też wiele staży. Mimo, że żaden z nich nie był długoterminowy, liczba publikacji powstających jako owoc współpracy jednoznacznie świadczy o dojrzałości naukowej Habilitanta, jego umiejętności nawiązywania kontaktów naukowych i łatwym poruszaniu się poza środowiskiem naukowym, w którym się kształcił. Bardzo istotne jest także to, iż mimo pracy w jednostce nie prowadzącej na co dzień zajęć dydaktycznych dr Lisiecki posiada spore doświadczenie dydaktyczne zarówno w prowadzeniu wykładów (jednorazowych oraz semestralnego), jak i opiece nad magistrantami i praktykantami/stażystami". W podsumowaniu dr hab. Tomasz Zaleski uznał, iż „zarówno dorobek naukowy, wskazane osiągnięcie jak i cała działalność dr. Radosława Lisieckiego z nadatkiem spełniają wymagania do uzyskania stopnia doktora habilitowanego określone w Ustawie”.

Prof. Jerzy Błazejowski stwierdził, że „dr Radosław Lisiecki złożył wszystkie określone w przypisach (ustawie oraz odpowiednim rozporządzeniu) dokumenty. Wynika z nich, że osiągnięcia naukowe habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, zawarte w jednotematycznym cyklu 10 prac autorskich (1) lub wieloautorskich (9) z lat 2008-2014, stanowią znaczny wkład w rozwój technik otrzymywania i fizykochemii materiałów optycznych o specjalnych właściwościach, a w szczególności materiałów laserujących uzyskiwanych na bazie jonów pierwiastków ziem rzadkich. Jego badania poszerzają wiedzę z zakresu właściwości tychże materiałów oraz możliwości ich zastosowań w optyce, telekomunikacji, czy fotowoltaice. Habilitant wykazał się ponadto aktywnością naukową nie ujętą w cyklu habilitacyjnym. Legitymuje się również aktywnością w zakresie przekazywania (nauczania) i popularyzacji wiedzy. Jest dostrzegany przez międzynarodową społeczność naukową poprzez prace publikowane w dobrych i bardzo dobrych czasopismach specjalistycznych o zasięgu międzynarodowym. Jego prace są rozpoznawalne i wysoko cytowane (prawie 600 cytowań (bez autocytowań), indeks Hirscha 14). Wykazał się aktywnością w pozyskiwaniu środków finansowych na badania (był kierownikiem 1 projektu międzynarodowego i wykonawcą w 2 projektach międzynarodowych i 14 krajowych). Dowiódł, że umie sformułować problem badawczy i rozwiązać go indywidualnie lub w zespole. Zdobył kwalifikacje do samodzielnego prowadzenia badań i nauczania na poziomie akademickim. Są zatem spełnione wymogi ustawowe i kryteria zwyczajowe nadania dr. R. Lisieckiemu najwyższego stopnia naukowego”.

Na zakończenie posiedzenia komisji habilitacyjnej przewodniczący poddał pod głosowanie jawne uchwałę rekomendującą Radzie Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu nadanie dr. Radosławowi Lisieckiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk chemicznych w dyscyplinie chemia.

W głosowaniu jawnym wszyscy obecni członkowie komisji habilitacyjnej (7 osób) głosowali za przyjęciem uchwały.

Po głosowaniu komisja habilitacyjna zakończyła posiedzenie.

Podpisy członków komisji habilitacyjnej:

1. prof. dr hab. inż. Jerzy Błażejowski – Uniwersytet Gdański,

2. dr hab. Tomasz Zaleski – INTiBS PAN we Wrocławiu,

3. prof. dr hab. Bronisław Marciniak – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

4. prof. dr hab. inż. Andrzej Miniewicz – Politechnika Wrocławska,

5. prof. dr hab. inż. Michał Malinowski – Politechnika Warszawska,

6. dr hab. Michał Szumski – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,

7. prof. dr hab. Jan Baran – INTiBS PAN we Wrocławiu